

Ljubljana, 22. januar 2024

Ministrstvo za kulturo RS
Maistrova 10
1000 Ljubljana

Vlada Republike Slovenije
Gregorčičeva 20
1000 Ljubljana

Odziv Društva Asociacija na predlog Zakona o dopolnitvi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK-H)

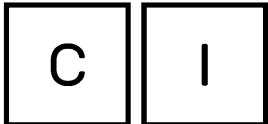
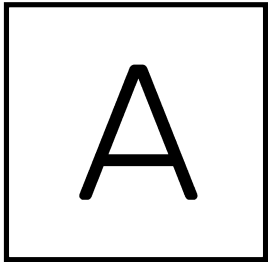
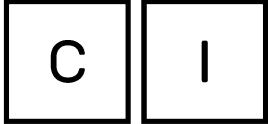
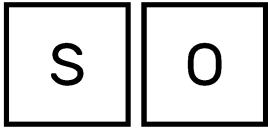
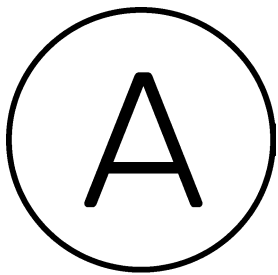
Spoštovani,

v Društvu Asociacija se odzivamo na predlog Zakona o dopolnitvi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (v nadaljevanju ZUJIK-H), ki je bil 21. decembra 2023 objavljen na spletnih straneh Ministrstva za kulturo Republike in na portalu e-demokracija.

Uvodoma želimo podati nekaj splošnih komentarjev in pripomb na predlog ZUJIK-H, v nadaljevanju pa podajamo tudi predloge za spremembe zakona.

V Društvu Asociacija smo ob nastopu aktualne vlade pozdravili zavezanost aktualnih odločevalcev prisluhniti našim zahtevam ter zarezati v zatečeno stanje **nezadostno zagotovljenih socialnih pravic in nevzdržnih pogojev dela**, kot se odražajo med delavkami in delavci ter v polju kulture, ki jih z veljavno ureditvijo in uveljavljenimi načini zagotavljanja javnega interesa v kulturi v precejšnji meri narekuje prav Ministrstvo za kulturo. Načelno in v splošnem lahko premislek in odločitev aktualnega ministrstva, da v krovnem zakonu uredi podlago za **kolektivno pogajanje samozaposlenih v kulturi** z javnimi zavodi, skladi in agencijami **pozdravimo** in vrednotimo kot korak v smeri naslavljanja opisanega stanja.

In vendar **odločitev, da ministrstvo krovni zakon v polju kulture odpre zgolj in samo** zato, da v njem uredi pravno podlago za kolektivno dogovarjanje med samozaposlenimi v kulturi, javnimi zavodi, javnimi skladi in javnimi agencijami, **preseneča** in napeljuje na **zaskrbljujoč premislek o prioritetah in redosledu**, pa tudi o stopnji zavezanosti k uveljavljanju in premislekih o daljnosežnosti uveljavitve posameznih načinov reševanja problematike prekarnosti ustvarjalk in ustvarjalcev, delavk in delavcev v polju kulture ter krepitev njihovih socialnih pravic, pa tudi siceršnjega širokega spektra problematik, ki jih ureja ZUJIK. Nasprotno, trdimo, da je predlagana **sprememba ZUJIK-H povsem nezadostna in premalo radikalna**, se s pogoji

dela v kulturi in stanjem socialnih pravic ne želi soočiti v svoji celoti, se jih loteva na presenetljivem mestu, bo za manjši del samozaposlenih v kulturi ter javne zavode, sklade in agencije morebiti pomenila okrepljeno delovanje, predstavlja pa hkrati tudi podlago za vrsto učinkov, ki napovedujejo, da bodo kulturo, predvsem nevladni sektor – najmanj prehodno, če ne dolgoročno – dodatno ošibili.

V Asociaciji prepoznavamo, da se aktualnemu ministrstvu zdi pomembno, da se pogojev dela samozaposlenih v kulturi loti v segmentu, ki ga najlažje nadzira in narekuje, tj. skozi ustreznejše vrednotenje dela samozaposlenih v kulturi v odnosu z osebami javnega prava. O tem tudi nekoliko kasneje¹. In vendar dejstvo, da je v procesu priprave podlage za kolektivno pogajanje samozaposlenih v kulturi predlog ureditve izpustil nevladne organizacije in gospodarstvo – sočasno pa zaenkrat ni indicev, da država namerava zagotoviti sredstva za primerljivo vrednotenje ustvarjalnega in drugega dela v nevladni kulturi, s čimer neposredno načenja njeno konkurenčnost –, sporoča, da se z odločitvijo za predlog sprememb ZUJIK-H, kot ga je dal v javno razpravo, aktualni odločevalski vrh v presenetljivi meri **ogiba zagristi v kisló jabolko, ki so pogoji dela v (nevladni) kulturi** in jih z ureditvijo in redosledom, časovnico in odločnostjo reform ter višino zanje zagotovljenih proračunskih sredstev izdatno narekuje, pri čemer vsaj deklarativno še vedno ostaja zavezan k njihovi krepitvi. Omenjena krepitev se po naši oceni v pomembni meri zaenkrat docela izmika. Še več, v Asociaciji ocenjujemo, da smo na različne načine zaenkrat predvsem priča stopnjevanju pritiskov in slabljenju vzdržnosti pogojev za domačo kulturno ustvarjalnost.

Če ponazorimo. Aktualna vlada, ki je s prepočasnim naslavljanjem **nedopustnega stanja na Sektorju za NVO pri Ministrstvu za javno upravo** v nedoločno prihodnost zamaknila izvajanje edine spodbude za zaposlovanje, do katere lahko dostopajo nevladne organizacije v kulturi², je, ne da bi sočasno na matičnem resorju preučila možnosti za korekcije veljavnih programskih in večletnih pogodb, ki so v skladu s pogoji na zadnjih razpisih upravičence silile **k dodatni produkciji za manj denarja**, dvignila **minimalno plačo**, kar gre sicer vselej pozdraviti. In vendar so pri tem odločevalci pozabili, da na nevladni sektor v kulturi, ki še okreva po posledicah pandemije novega koronavirusa ter zaustavitve javnega življenja in se zaradi svoje neprofitne in nekomercialne naravnosti le z izrazito težavo lahko sooča z draginjo ter z njo povezanimi povečanimi stroški storitev, zagonskimi stroški ter življenjskimi stroški ustvarjalcev in delavk³, učinkuje bistveno drugače kot na javne zavode in gospodarstvo – **pogoji postajajo manj vzdržni**, produkcije s tem manj kakovostne, ustvarjalci in ustvarjalke ter delavci in delavke v kulturi pa so se primorani resneje spogledovati z ter odločati za druge vire zaslužka in preživetja.

¹ Poudariti hkrati velja, da je možnost kolektivnega pogajanja samozaposlenih v kulturi dobrodošla.

² Ki tudi sicer nezanemarljiv del produkcije izvaja s samozaposlenimi v kulturi.

³³ Položaj pri tem lahko praviloma žal rešuje najprvo prav v škodo ustvarjalcev in ustvarjalcev, delavcev in delavk v kulturi, tako da zmanjšuje stroške dela.

A

S O

C I

A

C I

J A

Nerazumevanje ustvarjalnega dela in dela v kulturi, pa tudi siceršnje dosledno ignoriranje nevzdržnosti pogojev dela v polju, so odločevalci nadalje izkazali z uveljavitvijo **Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o evidencah na področju dela in socialne varnosti (ZEPDSV-A)**. Četudi v javnih nastopih morebiti zatrjujejo, da evidencam fizičnim osebam s poklicno ali gospodarsko dejavnostjo, ki delo opravljajo samostojno, ni potrebno beležiti, v sami zakonski materiji za tovrstno interpretacijo ne najdemo podlage⁴. Za pojasnilo v navezavi s tem smo se v društvu že obrnili tako na Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti kot pristojni inšpektorat, oba organa pa nas za ustrezno tolmačenje zakona napotujeta eden na drugega, kar je povedno⁵. Od Ministrstva za kulturo bi najmanj v fazi medresorskega usklajevanja pričakovali, da se v pripravo omenjenega zakona aktivno vključi ter pripravljavcu, katerega **namen nedvomni ni bil zagristi v kisljavo, ki so pogojev dela v polju kulture**, prav ta namen pomaga oblikovati smiselne izjeme za polje kulture, pred tem pa opravi posvet z vsemi stebri in deležniki, ki državi pomagajo izvrševati javni interes za kulturo. ZEPDSV-A namreč pomeni, da v prej opisanih pogojih dela v NVO kulturi, na katerih fleksibilno naravo opozarjajo tudi predlagatelji ZUJIK-H, zdaj od NVO producentov terjajo **bodisi dodatno administrativno obremenitev**, ki pomeni dragoceni čas, namenjen pridobivanju sredstev ali zagotavljanju pogojev za kakovostne produkcije, **bodisi nov strošek** za zagotavljanje elektronskih načinov beleženja evidenc delovnega časa, kar so denarna sredstva, ki jih NVO v kulturi zaenkrat lahko namenijo zgolj v dobičke gospodarstva in ne za kritje stroškov dela. In čeravno se za vrsto samostojnih delavk in delavcev ter ustvarjalk in ustvarjalcev zdi evidentiranje delovnega časa docela smiselno, da lahko vsaj s tem opozorijo na neustrezno ali v celoti **neobstoječe vrednotenje ustvarjalnega dela**⁶, z ureditvijo vlada hkrati ustvarja pogoje za bodoče **politično preganjanje in discipliniranje** samostojnih delavk in delavcev ter ustvarjalk in ustvarjalcev v kulturi⁷.

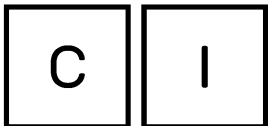
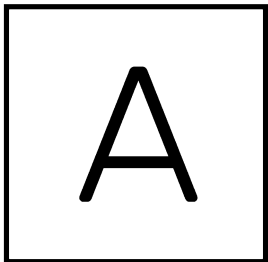
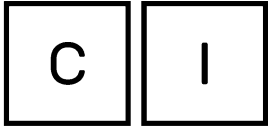
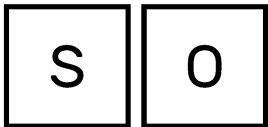
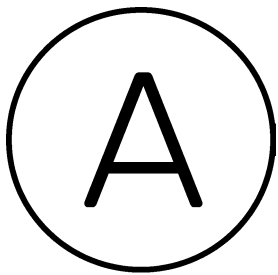
V Asociaciji hkrati želimo poudariti, da v kulturi kognitivno ter predvsem **ustvarjalno delo ne moremo vselej izraziti v zakonu predvidenih nominalnih urnih postavkah**. Kljub v splošnem prepoznanim dobrim nameram snovalcev

⁴ Citiramo iz 2. člena ZEPDSV-A: "Kot delavec se v smislu tega zakona šteje tudi oseba, ki na kakršnikoli drugi pravni podlagi opravlja delo za delodajalca /.../ pod pogojem, da ga opravlja osebno in je vključen v delovni proces delodajalca ali pretežno uporablja sredstva za opravljanje dela, ki so del delovnega procesa delodajalca /.../. Primerjaj z 3. členom ZGD-1 ter 2. in 82. členom ZUJIK v smislu pravne podlage, kdo je delodajalec, kdo delojemalec, ali delo opravlja osebno, kdo zagotavlja sredstva za opravljanje dela, v čigavem delovnem procesu.

⁵ Odločevalce naj pritem opomnimo na *Odziv na Uredbo o določitvi višine dnevnega nadomestila za čas zadržanosti od dela zaradi bolezni za samozaposlene v kulturi za polni delovni čas za leto 2023* z dne 22. februarja 2023, v katerem smo Ministrstvo za kulturo opozorili, da po naših izračunih glede na ureditev Republika Slovenija ustvarjalno delo samozaposlenih v kulturi vrednoti na 46,25 EUR bruto dnevno, tj. 5,78 EUR na uro. Zakonsko določena minimalna urna postavka za študentsko delo je medtem od 21. januarja 2023 znašala 6,92 EUR bruto. Glej tudi primer Avtor vs. Moderna galerija, o primeru tudi na: <https://n1info.si/novice/kultura/moderna-galerija-zapleti-in-obtozbe-o-neplacevanju-honorarja/>

⁶ Vir: e-korespondenca Društva Asociacija z Inšpektoratom Republike Slovenije za delo z dne 17. novembra 2023, ki nas je dne 22. november 2023 obvestil, da zadevo predaja MDDSZEM, to pa je odgovorilo dne 15. december 2023.

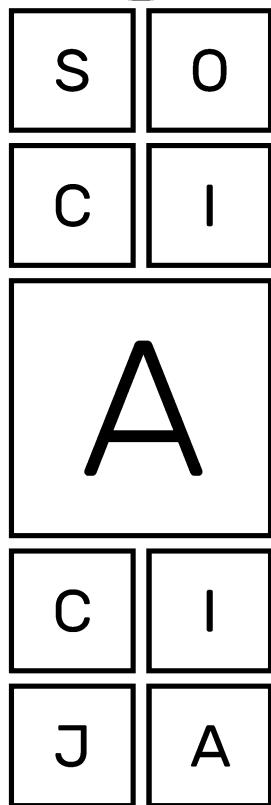
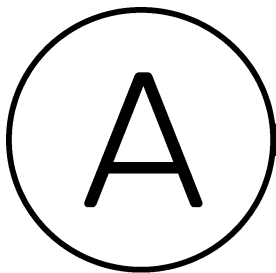
⁷ Primerjaj npr. s primerom Ministrstvo za kulturo RS vs. Zlatan Čordić, glej npr. <https://www.delo.si/kultura/glasba/zlatko-kaznovan-z-izbriso/>

zakona, da uredijo razmerja moči in zagotavljajo delavčeve pravice, se v kulturi s pretirano birokratizacijo, zakoličenjem ustvarjalnega delovnega časa ustvarjalcev in siljenjem ustvarjalnega dela v kalupe zasidranih delovnih časov ustvarja razmerje moči, ki močno načenja, celo **uničuje ustvarjalno svobodo** delavcev v kulturi. Narava dela v kulturi, bodisi zaradi same izvedbe umetniškega dela ali z njim povezanih organizacijskih naporov praviloma ne omogoča dela na način, kot ga predvideva beleženje novih evidenc o izrabi delovnega časa. Samo kot enega od številnih primerov lahko navedemo t. i. *endurance art* performanse, **obliko umetniškega udejstvovanja**, ki tako od ustvarjalcev kot od drugih zaposlenih zahtevajo daljše angažmaje, tudi take, ki jih nova zakonodaja v praksi **prepoveduje**. Pogosto ostaja tako v celoti smiselno, kakršna je bila tudi dosedanja praksa, da se delo v kulturi organizira na podlagi učinka, pri tem predvsem umetniškega. Poklicanosti in ustvarjalnosti umetnika ne moremo opredeljevati z rigidnimi časovnimi zamejitvami osemurnih delavnikov, zato je smiselno da delovna zakonodaja to na tak način tudi ureja oz. to ministrstvo uredi skozi ZUJIK-H.

Z obsegom in naravo predlaganih sprememb ZUJIK-H Ministrstvo za kulturo, zavedajoč se ali ne, kot ocenjujemo, ustvarja podlago za še dodatno slabšanje položaja NVO v kulturi, uvaja namreč spremembe, ki niso dovolj daljnosežne ter napovedujejo učinke, ki bodo bodisi dosegle **zamejeno skupino samozaposlenih v kulturi** ali morebiti celo **zamejile obseg priložnosti za sodelovanje** z javnimi institucijami v kulturi. Četudi predlagatelji zakona namreč ne napovedujejo finančnih posledic uveljavitve ZUJIK-H, v Asociaciji menimo, da, če je namen predlagateljev zakona iskren ter cilj krepitev pogajalskega položaja samozaposlenih v kulturi in ustreznejše vrednotenje njihovega dela, bi bilo naivno pričakovati, da finančnih posledic ob zaključku kolektivnih pogajanj med ministrstvom in reprezentativnimi sindikati, ne bo. **Sredstva** za okrepljene pogoje sodelovanja **bo ministrstvo moralo zagotoviti**, v nasprotnem primeru bomo namreč priča bistvenemu preoblikovanju dinamike sodelovanja med samozaposlenimi in javnimi institucijami v kulturi, še dvema večji elitizaciji in bolj oteženemu dostopanju ustvarjalcev do dela v javnih kontekstih. Pri tem se zdi ključno odločevalce opozoriti na dejstvo, da že v sedanjih pogojih dela z javnimi zavodi ne sodelujejo vsi segmenti samozaposlenih v kulturi enakovredno, in bi veljalo ožanje dostopa v celoti zamejevati.

Zagotavljanje sredstev za sodelovanje s samozaposlenimi v kulturi pod okrepljenimi pogoji, ki bodo rezultat kolektivnih pogajanj, pa predstavlja tudi siceršnjo **priložnost za dodatno okrepitev oseb javnega prava v kulturi, stekanje vselej nezadostnih proračunskih sredstev na resorju ter oslabljenje nevladnega sektorja** na ravni sodelovanj in delovnih priložnosti, da v njih delujejo samozaposleni v kulturi, ki ustvarjajo v **podpornih, predvsem tehničnih poklicih**, ki jih v polju in državi primanjkuje oz. postajajo deficitarni. V domači javnosti je izpričano, da javni zavodi omenjen kader v luči zamejitev plačnega sistema le s težavo zaposlijo, ker je predvideno plačilo prenizko. Sočasno tudi vse več evropskih mrežnih organizacij opozarja na pojav zmanjšane produkcije in postprodukcije, ki je posledica pomanjkanja in

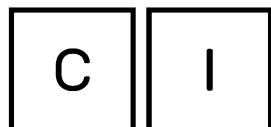
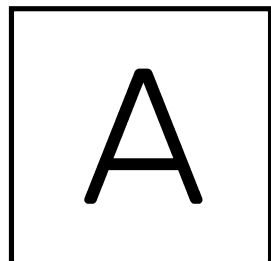
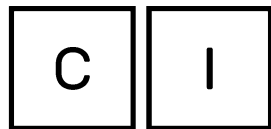
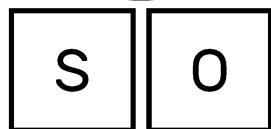
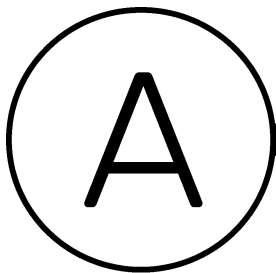
uhajanja kadra⁸. S tem pojavom se sooča tudi domači nevladni sektor, ki kader usposobi za profesionalno delo in že pred uvedbo podlage za kolektivno pogajanje le s težavo konkurira s plačili, ki jih za delo v prekarjih pogojih samozaposleni v kulturi prejema v javnih zavodih. Brez preiščenih in daljnosežnih ukrepov, ki bi celostno naslovili pogoje dela v kulturi, grozi, da bo stanje le še slabše, škoda pa bo nepopravljiva.

V luči pravkar povedanega, tj. morebitnih nezaželenih učinkov premalo radikalnega ter ne celostnega vstopa v problematiko nezdružljivih pogojev dela v kulturi ter vrednotenja ustvarjalnega in drugega dela v kulturi, ter ob predpostavki, da bodo sredstva za izvajanje predlagane spremembe ZUJIK-H v proračunu po sklenitvi kolektivne pogodbe zagotovljena, želimo naposled odločevalce in pristojno ministrstvo opozoriti, da se je **zavezalo okrepiti socialne pravice vseh samozaposlenih v kulturi**. Morebitna sredstva, ki bodo po koncu kolektivnih pogajanj potrebna za izvajanje predlagane spremembe ZUJIK-H, bi bilo tako po našem mnenju precej bolj smotrno in daljnosežno v prvi vrsti nameniti za uveljavitev kariernih dinamike in z njo povezanih, okrepljenih socialnih pravic, ki jih na podlagi podelitve država samozaposlenim krije iz državnega proračuna. Tovrsten ukrep namreč lahko bistveno vpliva na **gnotni položaj upokojenih samozaposlenih v kulturi, tistih, ki se odločajo za očetovstvo ali materinstvo, obolelih**. Ker nam je bilo v razgovorih na temo v okviru dialoških skupin na Ministrstvu za kulturo večkrat obrazloženo, da opisana krepitev socialnih pravic potrebuje podlago v spremembah ZUJIK, odločevalce tako povabimo naj obrazložijo, zakaj jih v sklopu predlaganih sprememb ZUJIK-H niso uvrstili, ter predstavijo izračune, koliko samozaposlenih v kulturi in za kakšna sredstva bo uživalo okrepljeni socialni položaj z uveljavitvijo predlagane spremembe ter koliko bi državo stala dokončna ter ne postopna uveljavitev kariernih dinamike, vključno s povišanimi izdatki iz naslova izdatnejšega, smiselno progresivnega plačila višjih socialnih prispevkov ter okrepljene zdravstvene zaščite.

ZUJIK je vsekakor treba v celoti in temeljito prevetriti, pogoje dela v polju kulture pa misliti in naslavljanje v svoji celoti, predvsem pa v odkritem in neposrednem dialogu z vsemi deležniki v kulturi ter z zavedanjem, da reforme stanejo ter so se odločevalci zavezali krepiti nevladno kulturo, tako samozaposlene v kulturi kot organizacije, najmanj toliko, če ne bolj kot javne zavode.

Če naj se ZUJIK pred celovito reformo odpira za naslavljanje specifičnih vprašanj in problematik, ki niso del temeljnega premisleka o kulturnem modelu, potem smo v Društvu Asociacija mnenja, da mora ZUJIK-H ob razširitvi kolektivne pogodbe na druge sektorje, ki sodelujejo z samozaposlenimi v kulturi, ali skozi zagotavljanje dodatnih sredstev za plačilo samozaposlenih v kulturi, ki delujejo v nevladnem sektorju, ter pri tem v meri, ki zagotavlja njegovo konkurenčnost, vsebovati najmanj še člen, ki uvaja smiselne izjeme pri izvajanju ZEPDSV-A ter **izpolniti zavezo o ureditvi**

⁸ Glej npr. Izjavo za javnost Performing Arts Employers Associations League Europe z dne 31. maj 2023, dostopno na: <https://www.pearle.eu/news/shortages-of-skills-in-technical-production-and-administrative-functions-in-the-live-performance-need-to-be-urgently-addressed-as-part-of-the-european-year-of-skills>

uporabe javne kulturne infrastrukture, s katero bi se naposled uredilo vprašanje dolgotrajnejšega zagotavljanja ustreznih pogojev za delovanje nevladnih organizacij na področju kulture.

V nadaljevanju podajamo predloge za dopolnitev ZUJIK-H.

7 a. člen

(izraba delovnega časa delavcev v kulturi)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti, se v evidenci o izrabi delovnega časa ne evidentirajo čas prihoda na delo in odhoda delavca, kot ga opredeljuje omenjeni zakon, z dela, izraba in obseg izrabe odmora med delovnim časom, opravljene ure v drugih posebnih pogojih dela, ki izhajajo iz razporeditve delovnega časa (zlasti opravljene ure nočnega, nedeljskega, izmenskega, prazničnega dela, dela v deljenem delovnem času in druge oblike razporeditve delovnega časa, določene z zakonom ali kolektivno pogodbo), opravljene ure v neenakomerno razporejenem delovnem času ali v začasno prerazporejenem delovnem času in tekoči seštevek ur v tednu, mesecu oziroma letu, iz katerega je razvidno referenčno obdobje, ki se upošteva za neenakomerno razporeditev in za začasno prerazporeditev polnega delovnega časa.«;

Obrazložitev:

Z uvedbo člena je v skladu z obrazložitvijo iz uvoda odziva ter analogno z rešitvijo za delavce v visokem šolstvu sektor kulture v svoji celoti oproščen obveznosti evidentiranja evidence delovnega časa. Predlagana sprememba nima nobenih finančnih posledic, predstavlja pa finančno in administrativno razbremenitev institucij ter organizacij, ki delujejo v polju kulture.

V 74. členu veljavnega zakona se doda nov, tretji odstavek (besedilo odebeljeno)

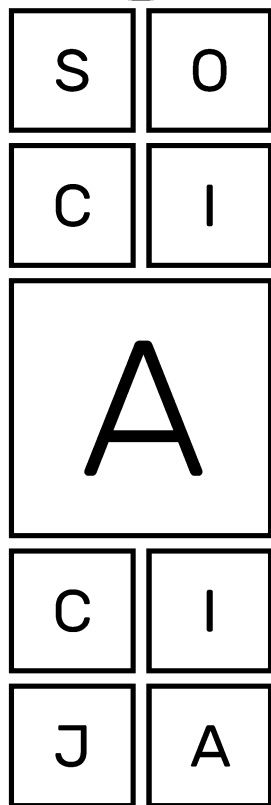
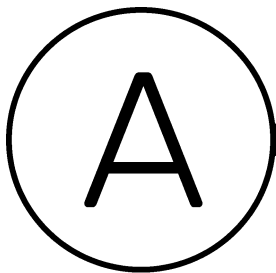
74. člen

(oddajanje v najem drugim kulturnim izvajalcem)

Ministrstvo, pristojno za kulturo oziroma pristojni organ lokalne skupnosti da javno kulturno infrastrukturo v upravljanje oziroma uporabo drugim pravnim osebam in posameznikom, ki izvajajo javne kulturne programe ali kulturne projekte na podlagi javnega razpisa s pogodbo iz 93. člena tega zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek se lahko odda javna kulturna infrastruktura v upravljanje oziroma uporabo organizaciji, ki deluje v javnem interesu (80. in 81. člen tega zakona), brez javnega razpisa.

Organizacije, ki delujejo do pet let, lahko sklenejo pogodbo o uporabi za 5 let, organizacije, ki delujejo od 5 do 10 let lahko sklenejo pogodbo o uporabi za obdobje 10 let in organizacije, ki delujejo od 10 ali več let, lahko sklenejo

pogodbo v trajanju 20 let.

Z namenom zagotavljanja delovnih pogojev se lahko javna kulturna infrastruktura na podlagi javnega razpisa s pogodbo iz 93. člena tega zakona odda v uporabo tudi posameznikom, ki opravljajo kulturno dejavnost iz 4. člena tega zakona in njihovi projekti niso financirani iz javnih sredstev.

Pogodba o upravljanju ali uporabi se sklene za določen čas in se lahko večkratno podaljšuje z dodatkom k osnovni pogodbi.

Kulturni izvajalec je dolžan zagotavljati polno izkoriščenost javne kulturne infrastrukture, ki jo ima v upravljanju oziroma uporabi. V ta namen lahko oddaja proste zmogljivosti, pri čemer imajo prednost izvajalci javnih kulturnih programov in kulturnih projektov, ki so združljivi s področjem dela kulturnega izvajalca, ki ima javno kulturno infrastrukturo v uporabi oziroma upravljanju.

Obrazložitev: Sprememba člena zagotavlja trajnostne pogoje za delovanje nevladnih organizacij s statusom v javnem interesu. S predlagano spremembo postane 74. člen določnejši glede na določila 93. oz. 95. člena ZUJIK, ki se vežeta pretežno na pogodbe o financiranju javnih kulturnih programov in projektov in zato za uporabo oddajanja prostorov v uporabo (predvsem glede trajanja pogodbe) niso več relevantna. Posledično je potrebno v 93. členu črtati 5. alinejo drugega odstavka. S predlagano spremembo se bodo zagotovili bolj primerljivi pogoji dela in delovanja z javnimi zavodi, katerim država ali lokalna skupnost zagotavlja potrebne prostore za nedoločen čas, t.j. dokler zavod obstaja in deluje (73. člen). Predlagana dopolnitev s podaljšanjem obdobja uporabe javne infrastrukture nima finančnih posledic.

82. č člen

(oprostitev obveznosti evidentiranja izrabe delovnega časa)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti, so samozaposleni v kulturi oproščeni obveznosti evidentiranja izrabe delovnega časa.

Obrazložitev: Z uvedbo člena so samozaposleni v kulturi oproščeni evidentiranja izrabe delovnega časa, s čimer ZUJIK-H odpravlja nejasnosti, ki izvirajo iz , ter preprečuje možnosti zlorab instituta v splošno zaščito samozaposlenih v kulturi. V Asociaciji smo mnenja, da bi z analognim noveliranjem Zakona o verski svobodi ter uvedbo sorodnega določila v Zakonu o medijih tovrstne oprostitve morali biti deležni tudi verski uslužbenci ter samostojni novinarji, vpisani v relevantni razvid pri Ministrstvu za kulturo.

Za vsa vprašanja in pojasnila vam ostajamo na voljo.

Lep pozdrav,

Društvo Asociacija